

Det Forslag vedrørende Handelsberettigelse for fremmede Rejsende, som den højtærede Handelsminister fremsatte, er jo, som Ministeren selv bemærkede, ikke nogen ubetinget Valutaforanstaltning. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det, men vil dog sige, at jeg kan ikke rigtig se, hvorfor den danske Grosserer, der har sin Næringsadkomst her i Landet og betaler Skat her, skal løse et Tillægsbevis for at faa Lov til at rejse rundt i Landet og udøve sin Næring. Jeg mener, det er naturligt, at vi tager en passende Afgift af udenlandske Rejsende, men vi bør holde vore egne Borgere uden for dette. De betaler deres Skat og deres Borgerskab, saa der er ingen Grund til at lægge dem Hindringer i Vejen for at udøve deres Næring.

Det andet Forslag, den højtærede Handelsminister fremsatte, om Kontrol med Valutahandelen, har ubetinget vor Interesse. Det høje Ting vil vide, at da der blev forhandlet om Kursegaliseringens fonden, krævede vi netop indført en Valutacentral, en Kontrol med Valutahandelen, og jeg tror, at var det gjort den Gang, saa var adskilligt, som vi nu har maattet undersøge, efter at det er foregaaet, hindret i at komme til Udførelse. Paa den Maade var i alt Fald noget af den Spekulation holdt i Tømme, som vi har haft, siden vi fik denne Egaliseringsfond. Vi var ogsaa den Gang af den Formening, at det var en Fejl, man begik, at fastsætte et bestemt Beløb for denne Fonds Ydeevne, og vi var ogsaa af den Formening, at det var en gal Taktik at stabilisere Kronen paa det Punkt, man gjorde, paa en Pris af 24 Kr. for et Pund Sterling. Det gav jo i Virkeligheden Spekulationen fuldkommen frit Spillerum, og jeg gaar ud fra, at i de Maaned, der er gaaet, siden vi fik Kursegaliseringens fonden, er en hel Del af de Midler, som den er blevet tappet for, gaaet til Spekulation, og det maa altsaa nu Skatteyderne bløde for. Jeg mener, at det, der her er sket, dette Fejlgreb, som Valutaegaliseringsfonden var, maa den danske Nationalbank og den nuværende højtærede Regering bære Ansvaret for. At den ikke den Gang blev fulgt af de Foranstaltninger, som blev krævet fra saa at sige alle andre Sider, har sikkert været det danske Samfund en dyr Historie, og det

bærer alene den højtærede Regering og Nationalbanken Ansvaret for.

I den Form, hvori Afgiftslovsforslagene fremtræder, som midlertidige Ændringer i Beskatningen af Chokolade- og Sukkervarer, er vi ubetingede Modstandere af dem. Det vil sikkert skabe meget stor Arbejdsløshed indenfor det Erhverv, og jeg synes, at naar man kommer op paa en Afgift som 40 pCt. af Værdien, er det lidt mere, end man egentlig skulde kunne tage paa noget saadant, selv om det er Forbrugsartikler, der nok i nogen Maade kan kaldes Luksus. Der er dog betydelig Næringsværdi i Chokolade og Sukkervarer. Man maa være klar over, inden man skrider til en saadan Lovgivning: Hvorledes vil det danske Erhverv kunne klare sig, og har vi taget tilbørligt Hensyn til at holde de udenlandske Varer noget i Ave? Det er jo en Kendsgerning, at Danmark er det Land, der bruger forholdsvis mest af de finere svejtsiske og franske Chokolader, og vi maa lægge vor Toldlovgivning saaledes til Rette, at de danske Erhverv kan eksistere, at ikke de udenlandske Varer skal oversvømme vort Marked og ødelægge vor Industri.

Den højtærede Finansminister er jo en trofast Mand, naar han først faar Øje paa Skatteobjekter. Jeg ser nu, han igen foreslaar en øget Skat paa Automobile og Automobiltilbehør. Jeg er ikke Modstander af en Benzinskat eller en Stempelafgift paa Automobilgummi. Jeg har fra denne Plads foreslaaet det før, men rigtignok som Afløsning af Nummerafgiften. Nu har vi jo Afgift paa Omsætningen af nye Motorkøretøjer, som skulde hindre, at der kom større Mængder af Vogne ind, end der var Nødvendighed for. Hvorfor vil man saa have Nummerafgiften? Det er kun at overbelæse en i Forvejen overbebyrdet Branche, Handelen med Automobile, og Brugerne af Automobile med Skat. Skal man gaa med til Benzinskat og Stempelafgift paa Gummi, mener jeg, der maa ske en Ændring i Automobilloven, hvorved Nummerafgiften afskaffes, saaledes at Brugerne af Automobile til enhver Tid er Herre over, om de vil køre med deres Vogne, hvad enten det er Vinter eller Sommer. Der er noget irriterende i disse Kvartalsfrister, i, at man har Køretøjerne staaende, mens man maaske har Brug for dem, i nogle